

KUNSTRROUTE

Een blik op onze aarde

15 en 16 SEPTEMBER 2012

Voorwoord

Breng de mooiste kunst van eigen bodem samen met de natuurpracht van het glooiende Pajottenland. Laat deze samensmelting een intieme reflectie worden over 'een blik op onze aarde'.

Met deze boeiende uitdaging voor ogen gingen 16 Gooikse kunstenaars aan het werk. Het resultaat is een prachtige KUNSTRROUTE waarvan u tijdens het nazomerweekend van 15 en 16 september eindeloos kan genieten.

Kom kennismaken met de meest uiteenlopende kunstvormen en krijg een beeld van de mens achter het kunstwerk en zijn 'blik op onze aarde'. De 16 kunstenaars laten u hun creaties bewonderen: thuis in hun atelier, in G.C. De Cam of in kunstatelier

Rozenbroek. De wandeling voert u langsheen diverse pareltjes in een betoverend landschap.

Na de jaarlijkse organisatie van een vrije of thematische tentoonstelling in G.C. De Cam legt het Kunstforum dit jaar de lat opmerkelijk hoger en mag terecht trots zijn op dit schitterend resultaat. Ook alle Gooikse scholen werden betrokken bij het project: de kinderen vierden er hun creativiteit bot bij het beschilderen en versieren van grote metalen vaten als leidraad van de kunstwandeling.

Laat deze mooie brochure een gids zijn langsheen de kunstroute. Maak er een moment van kunstzinnige bezinning van en geniet met volle teugen van de schoonheid die u onderweg zult ontmoeten.

Herman Anthoos
Schepen van Cultuur

Ludo Dehandschutter
Cultuurbeleidscoördinator

Met dank aan het Kunstforum
M.m.v. het gemeentebestuur
en de cultuurraad

Deelnemende kunstenaars

IN G.C. DE CAM

MARC DE WIT MONIQUE GULDEMONT HILDE MATON COR MOMBERS PETER TINEL BRIGITTE VAN DEN BROECK

KUNSTATELIER HET ROZENBROEK

LIEVE BELLEMANS RITA CALLEBAUT EMIEL DE BOLLE

EIGEN ATELIER

FRANK DE CLERCQ MARLEEN DE DONCKER MONIQUE DE SAEDELEER NELE GELDHOF PATRICK JACQUEMIJNS
EDDY NIELS FONS VANDERGRAESEN

MARC DE WIT

Hoezenbroekstraat 12

1755 Gooik

0475/750662

aquarel.mdw@telenet.be

Ik genoot een opleiding als binnenhuisarchitect en leg mij vooral toe op het medium aquarel. Hierbij toon ik je het medium in al zijn aspecten. Het experimenteren staat voorop. Verrassende kleuren, effecten en thema's tonen mijn zoektocht in het aquarel.

Mijn werken zijn heel abstract. Door deze manier van aquareleren kan ik mijn gevoelens, mijn blik op de aarde, het best weergeven. Daarom ook zal je geen titels vinden bij mijn werken. Ik vind dat de toeschouwer er zelf maar een titel aan moet geven. Mijn werken zijn persoonlijk, een momentopname en iedereen kan er iets anders in zien. Zo heeft ook ieder van ons een persoonlijke visie, een andere blik op de aarde.

een blik op de aarde 1
aquarel 60cm X 80cm

De zevende dag gaf de baron Willy Willy een grootse opdracht: 'Ga en vermenigvuldig de schoonheid in ons kasteel.' En Willy Willy ging. Hij trok naar het dorp dat zichzelf een parel noemt. Hier liep een schoonheidswedstrijd. Niet met halfnakte modellen, wél met kunst. Hij fietste door een donker, angstaanjagend landschap. De lucht lag als een somber deken tegen de horizon. Hij ontdekte in de grote, donkere watervlekken ganzen en meeuwen. De zee. Wolken. Ze spraken regen, opklaringen en donker blauw. Waterig, wegvloeiend naar een ongekende eindert. Willy Willy ademde de sfeer. De donkerte kroop onder zijn vel. Als blaffende honden. Hij merkte hoe het landschap versneden werd met bamboestokken. Met pieken helmgras. Verstild, gestold. Meerpalen vol met verkleurde mosselschelpen. De baron had makkelijk praten. Deze opdracht leek niet ongevaarlijk. Een queeste.

MONIQUE GULDEMONT

Processiestraat 28

1755 Gooik

054/568775

moniqueguldemont@pandora.be

Nadat de eerste twee ervaringen van de vorige jaren met de kunstkring heel positief zijn uitgevallen doe ik dit jaar ook met veel plezier mee aan de tentoonstelling. Ik ben altijd aangetrokken geweest door woorden en pen en papier laten mij ook niet onverschillig. De link naar kalligrafie was dus vlug gemaakt.

Door mooie letters krijgen zinvolle teksten kleur en hart. Kalligraferen is een activiteit die mij heel veel voldoening schenkt. Het was echter niet gemakkelijk om bij dit thema teksten te vinden.

Wetenschappelijke samenvattingen of persverslagen inspireerden mij niet echt.

De korte teksten of spreuken die ik uiteindelijk koos

werpen een bepaalde blik op de aarde.

Ecologie – recyclage – natuurbehoud... zijn een kwestie van bewustzijn.

Volgens mij vergen verandering – liefde voor de aarde... evenveel bewustzijn.

Het is ook doelbewust dat ik voor sommige werken afvalmateriaal heb gebruikt.

Verandering
Inkt op papier op staalplaat 40cm x 40cm

Willy Willy reed weg uit het waterige landschap van het Hoezenbroek. Hij naderde het centrum van het dorp. Stijl bergaf. Met zingende wind in zijn helm. 'Hoe kan ik de baron tonen dat ik gezocht en gevonden heb?' mijmerde Willy Willy. Hij stalde zijn fiets aan de inrit van de geuzenstekerij en liep met zijn natte laarzen door de ronde toegangspoort.

In een verdwaalde hoek van De Cam lag een hoopje spreuken. Genoteerd in kalligrafisch handschrift. Dansende letters, muziek van levende letters, letterdans. Wuivende dans, om as tollende dans, lettergeknetter, muziekgeschetter. De letters walsen, tangoën, foxtrotten en slowen. Geometrisch en symmetrisch. De gulden snede.

'Ik ben mijn eigen wijsheid! Ik spreek mijn eigen taal. Zoals Finnegan. Een taal die geen waarheid kent.' Toen morrelde hij aan 'The change...'. De verandering knakte. Hij voelde een koude hand in zijn nek.

HILDE MATON

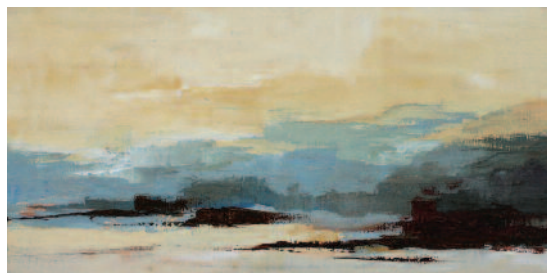
Ninoofsesteenweg 92

1755 Leerbeek

02/5324738

hildematon@hotmail.com

www.hilde.maton.be

Deze thematentoonstelling «Een blik op onze aarde» spreekt me erg aan en ik voel me nauw betrokken bij dit zeer veelzijdige onderwerp.

“Een blik” kan betekenen, afval, door de mens gecreëerd, gebruikt, weggegooid en hopelijk gerecycled.

Iedereen en alles heeft het over de milieuvuiling, de onherstelbare schade die we reeds decennia lang aanrichten op en aan onze planeet.

‘Een blik’ betekent ook: kijken naar... Kort nadat het Kunstforum dit thema bepaald had, vond op 11 maart 2011 de ontploffing in de kernenergie-centrale van Fukushima in Japan plaats. Opnieuw een grote milieuramp met catastrofale gevolgen voor

deze en de volgende generaties. Het greep me zo aan dat ik een reeks schilderijen maakte met een blik van deze ramp op onze aarde als onderwerp. Deze werken moesten een aanklacht worden, een protest weergeven tegen de milieuvuiling. Ik werd neerslachtig van de dagelijkse confrontatie met zoveel ellende en moest het over een andere boeg gooien. Er zijn nog heel veel mooie plekjes natuur waarvan we kunnen genieten. Vandaar deze reeks landschapsschilderijen over pareltjes der natuur, met een blik op Gooik en ver daarbuiten.

Wie kneep hem in deze bakstenen ruimte met antieke zolder? Hij nam een slok van zijn veldfles. En keek om. Aan de wand een drieluik. Een overvloed aan zee, aan kracht. Willy Willy droomde weg. Hij verdween tussen grote, blauw-gele lichtvlakken. Onderbroken door solide blokken materie. Het landschap brokkelt af. Het wordt aangewrepen door het zoute klotsende water. Het erodeert en verdwijnt onder het water.

Willy Willy waande zich op dit verborgen eiland. Alleen met zichzelf. Diep onder water met alleen de vissen, het wier, het plankton. Hij smaakte het risico. Als mescal. 'Het gevaar maakt mijn tong zwart!' Opnieuw die klamme hand in zijn nek. Nu steviger! En toch sneed hij. De opdracht.

Hij rekende snel uit. Een tweeluik bestaat uit twee delen, een drieluik uit drie, een vierluik

landschap 1 - landschap 2 - landschap 3
acryl op doek H 45cm x B 90cm

COR MOMBERS

Groeningenveldstraat 9
1755 Leerbeek
0479/714558
tafkap3121@hotmail.com

"de 4 seizoenen" 2012
acryl - gesso, op 3D doek 40cm x 120cm

Dit thema kan op alle mogelijke manieren worden opgevat. Creativiteit is hier dus aan de orde, iets waar ik als grafisch vormgever geen gebrek aan heb. Een eerste deelname met de Gooikse kunstkring, als amateur kunstschilder ben ik echter niet aan mijn proefstuk toe. Een uitgelezen kans dus om met mijn werk naar buiten te komen in eigen streek. Op naar mijn "nieuwe wereld", die zich hoofdzakelijk richt op de "4 seizoenen".

Waar zijn onze "4 seizoenen" gebleven? Soms lijkt het voorjaar wel op de herfst en visa versa is dat net hetzelfde. Daarom ook de bewuste keuze, om de "4 seizoenen" niet als een traditioneel 4-luik te presenteren, maar deze te herwerken naar een

3-luik. Zo bekomen de "4 seizoenen" een nieuwe, ongebruikelijke onderverdeling. Typerend voor deze werken zijn het gebruikte kleurenpallet (maximaal 4 tot 5 kleuren). Bewust en zoals ik dat voor al m'n werken doe, hou ik het zeer sober. Geen overdaad aan kleuren. De kleurovergangen zijn soms zacht, op andere plaatsen zorgen felle of donkere kleuren voor het gepaste contrast. Zo tracht ik een sfeer te creëren met frisse en duistere facetten. De groffe texturen geven dit alles een extra dynamiek, de nodige afwisseling, tussen grillig en rustig. Zo krijgen deze abstracte panelen een eigen en nieuw leven, met heel wat details.

Getallen kloppen nooit. Je kan oneindig oneindig maal vermenigvuldigen, maar het blijft oneindig. Nul blijft oneindig lang nul. Een kwadraat kwadrateren blijft een kwadraat. De kracht van Pi is het oneindige. Vier seizoenen in een drieluik. Winter wordt een stukje herfst, een stukje lente. 'Ik zoek mezelf. Mijn leven als vier seizoenen. Ik beleef het gemiste seizoen!'

Dit is een fluïdum. Schoonheid die als in aquarel een nieuwe weg vindt. Dit is een meander van verschillen die als eenheid stromen. Een mix van kleur, van media, van ideeën. Pigmenten zijpelen weg als inktvis. 'Er ontbreekt iets in mijn leven!' meende Willy Willy. Heel voorzichtig gleeed hij met zijn nagels over het vergeten seizoen. Hij kraste in de pasteuse verf. 'Ik mis ...!' Het gevoel viel niet te verwoorden.

PETER TINEL

Edingsesteenweg 178

1755 Leerbeek

02/5322426

pastahouse@skynet.be

H & H

Recyclage 180 x 180 x 15cm

Gelanceerd met de wijsvinger van een idioot in kaki uitrusting en aangedreven met de kennis van Alfred Nobel, knalt het staal uit Gatling's uitvinding, zich een weg banend tot een door het lot gekozen grijze massa. Waarna het aardse geruild wordt voor eeuwige jachtvelden. Gedreven door plicht, ideologie, voor God en Vaderland, in eer en geweten, de hersenpan uiteengespat, nobel doel.

Einstein's bewering $E=mc^2$ leidde tot enig scepticisme, doch uiteenlopende meningen werden al snel unaniem na Hiroshima en Nagasaki. Groten der Aarde, aanbeden en op handen gedragen, vereeuwigd in brons of marmer, superbrein bedolven onder de lijken van z'n wetenschap.

De confrontatie tussen genialiteit en zyklon-b,

ideologie en destructie. Het stroperige benzine-mengsel made in USA, Vietnam, the smell of napalm and burning flesh... Fighting for peace... Is like fucking for virginity.

De stoommachine van James Watt, tjoeketuut, voorop in de stoet naar Auschwitz, of, diegene die op een landmijn trapt, zal ook geen last meer hebben van zweetvoeten.

Realiteit of sarcasme? Ironisch genoeg ... echt.

Kortom, samengevat: "Een **blik** op onze Aarde"

Gezamenlijk en gevat tonaliteit leggen op wat vatbaar is om het aanblik van onze Aarde te verfraaien.

Tonen dat met wat inspiratie, creativiteit, tonnen en vaten blikken kunnen verruimen.

*Aan de uitgang botste hij op een 'installatie'. Een zonnewiel. Een rad. Een perpetuum mobile dat geluk en afgunst brengt. Gehecht op een rieten structuur. Stevige bamboestokken. Een zon vol flauwe warmte. Speels met lichte toets. Frivool. En binnenin een klodder aarde. Diep gegroefde terracotta. Een klad staal. Een klont kleur vol zuiderse dynamiek. Rijk aan beweging. 'Een reflectie van mezelf.' Uit de aarde spuit de lava, de paarse hitte. Het vruchtbare gevaar. De warmte trilt omhoog. Vibrerend in slierten waarheid? Rooksignalen!
'Baron, hoor je me? Hoe moet ik in godsnaam...!' Willy Willy kende het antwoord. Op zoektocht ben je alleen. Punt.
Dit werk hangt te hoog. Dit lukt mij nooit. Misschien mocht hij wel in de nek zitten van een knappe kunstenaar? Vergeet het. Ieder voor zich.*

BRIGITTE VAN DEN BROECK

Heidestraat 41

1755 Kester

054/567265

E-mail: brigitte@mail.com

GRAS
olie op doek 162cm x 120cm

Mijmering:

Gras, elk sprietje zo apart,
zo gewoon en zo bijzonder,
wat zouden we doen zonder...

De eerste mens trok rond met zijn grazende kudde
om in zijn levensbehoefte te voorzien.

Ons begin...

*Hij trok de zware schuurpoort dicht. Het knarsen van verweerde hengsels. Niemand keek op.
Of toch? Hij betastte de buit. Opgelucht.
Willy Willy verdrinkt in het groen. Het gras kleppert tegen zijn banden. Harde halmen helmgras. Een zee van grijpende vingers die hem afremmen. Wuivende golven van soorten groen. Hij verdrinkt in de oceaan van wriemelende tinten. Aangebracht in krachtige beweeglijke halen. Een spel. De halmen, de helmen, de halen, de heling. Wuivende zee van harige halmen. De haren van Rapunzel. Hij fietst op de wind. Windkracht tien. Zijn lichaam ligt op de lucht. Een meeuw. Een fietsend monster. Hij smaakt de wind in dikke regenbollen.
Hij wil dansen in het groen, wentelen, wuiven, rollebollen, dartelen als jong vee.
'Je kan geen kind blijven, je wordt ouder en dan lekt het leven.' In zijn oortjes de oerkreet van Eddie Vedder.
Pearl Jam.*

FRANK DE CLERCQ

Bronnenweg 1A

1755 Gooik

0472/711829

frank.declercq2@telenet.be

www.mixart.be

BLIKSPEL

Ets: droge naald 89cm x 53cm

Een blikopener door wat we creëren, goed!

Je moet er wel aan draaien, in één richting.

Confrontatie kan een blikvanger zijn. Niet die langs de weg, maar het werkt evengoed als een vangnet, naar één punt toe en het kan niet meer weg, wat de bedoeling is.

Onze blik wordt dan zodanig gefixeerd (denk aan media) dat het remmend werkt. Wat we bedoelen met creativiteit kan dan mooi worden. Het wordt nog mooier als ons blik een opschrift krijgt, met een permanent marker, dat gaat er niet meer af, maar het ruikt wel goed. Je stampt tegen blik en het maakt lawaai, sommigen weten er zelfs muziek mee te maken.

Onze drang naar persoonlijke uitingsvormen mag geen obsessie worden, het mag gerust een spel zijn. Een hond wil het laatste restje uit het blik, maar als hij ermee rondloopt omdat zijn snoet er niet meer uit kan, biedt hem dat een nieuw perspectief?

*Hij mende zijn fiets door een donker steegje. Een rustoord, een schoolje. Een bron.
'Altijd al gewild,' dacht Willy Willy. 'Een bron is de start. En daar wil ik als man bij zijn. De zwarte bladzijde van het virus. De ongrijpbare kant van het ontstaan.'
Hij sloop voorzichtig de stalen trappen van het staketsel op. Hij stond in het kraaiennest.
Land in zicht! Willy Willy voelde het mysterie. Hier wordt geheimzinnig behaagd. Hier schuilt aantrekking en afstoting. Hier ruik je de bedwelming. Hier zit de schoonheid in het spel van winnen en verliezen. Van bangelijk bezig zijn. Een spel van geven en nemen. Een jobbeweging van verhongerde armen en benen. Van te grote vertekende gezichten. Geen kinderspel. En in het spel de dreiging van het verlies. En bij winst de jaloezie. De wezens spelen niet samen. Ze paraderen, tonen parmantig wie ze zijn. Ze zijn op zoek naar zichzelf.
Iedereen slaapt of rust nog. Hier is het makkelijk. Hij gebruikt zijn cutter.*

MARLEEN DE DONCKER

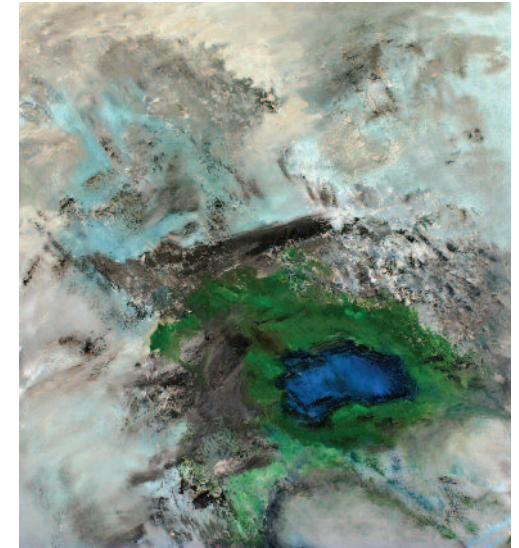
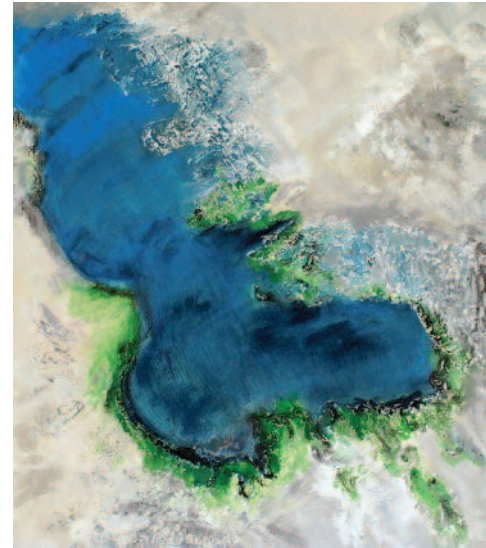
Bronnenweg 1A

1755 Gooik

0488/615040

marleendedoncker@live.be

BOATTRIP TO CHAD
olie en textuur op doek 128cm x 70cm

Boat trip to Chad.

Anno 1975: de diepe indigo, kobalt, coeruleumblauwe verf kan rijkelijk aangebracht worden.

Anno 1997: deze verf blijft voor 90% in de tube.

Wordt dit een beeld enkel nog te aanschouwen op het tablet?

De beeldopbouw is herkenbaar. Het plaatje wil mooi ogen maar bij verder inzicht schuilt er een wereld van dramatiek. De toeschouwer krijgt vrij spel om het verhaal verder te schrijven.

De toekomst is onzeker maar de leidraad biedt in ieder geval een originele compositie.

En ook in die andere ruimte merkte Willy Willy mysterie. Hier bloeit talent als onkruid.

Enthousiast belde hij naar de baron. Voice mail.

Dieren zijn slimmer dan mensen. De mens verknoeit, vergalt, vergiftigt, vergrijpt, verknalt, ver... Ver van ideaal. Bangelijk. Hij eigent zich dingen toe die hem nooit zijn toevertrouwd.

Hij zuigt leeg en zuignapt zich vast in eigenbelang. Zelfbedrog.

'Ik hou van de verstilde tijd. Van ogenblikken die alleen nog verleden dragen. Van donkere bladzijden vol witte letters.' Hier ligt de hitte in grote, ruwe vlakken over het landschap. Een Van Gogh-vertekening. Het blauwe verdwijnt, verdampt. Woestijn.

'De omgeving bepaalt hoe je eruit ziet. Hoe je de dingen ervaart!' Bangelijk. In het gezelschap van jonge mensen lijkt 'minder jong' oud. Ook nu gebruikte Willy Willy zijn cutter. Net op tijd. De voordeur werd met een smak opengegooid. Weg wezen!

MONIQUE DE SAEDELEER

Bergenbroekstraat 6A

1755 Gooik

0479/405874

m.de.saeleer@telenet.be

Onderwereld
Pastel 69cm x 83cm

De aarde is een waardevol goed. Laten we haar beschermen door haar rijkdommen niet te verspillen. Ik hou van de warme zeeën omwille van de verscheidenheid van hun flora en ook van de fauna die ons in volle harmonie een explosie geeft van kleuren.

Laten we onze aarde in ere houden door er geen vuilnisbelt van te maken.

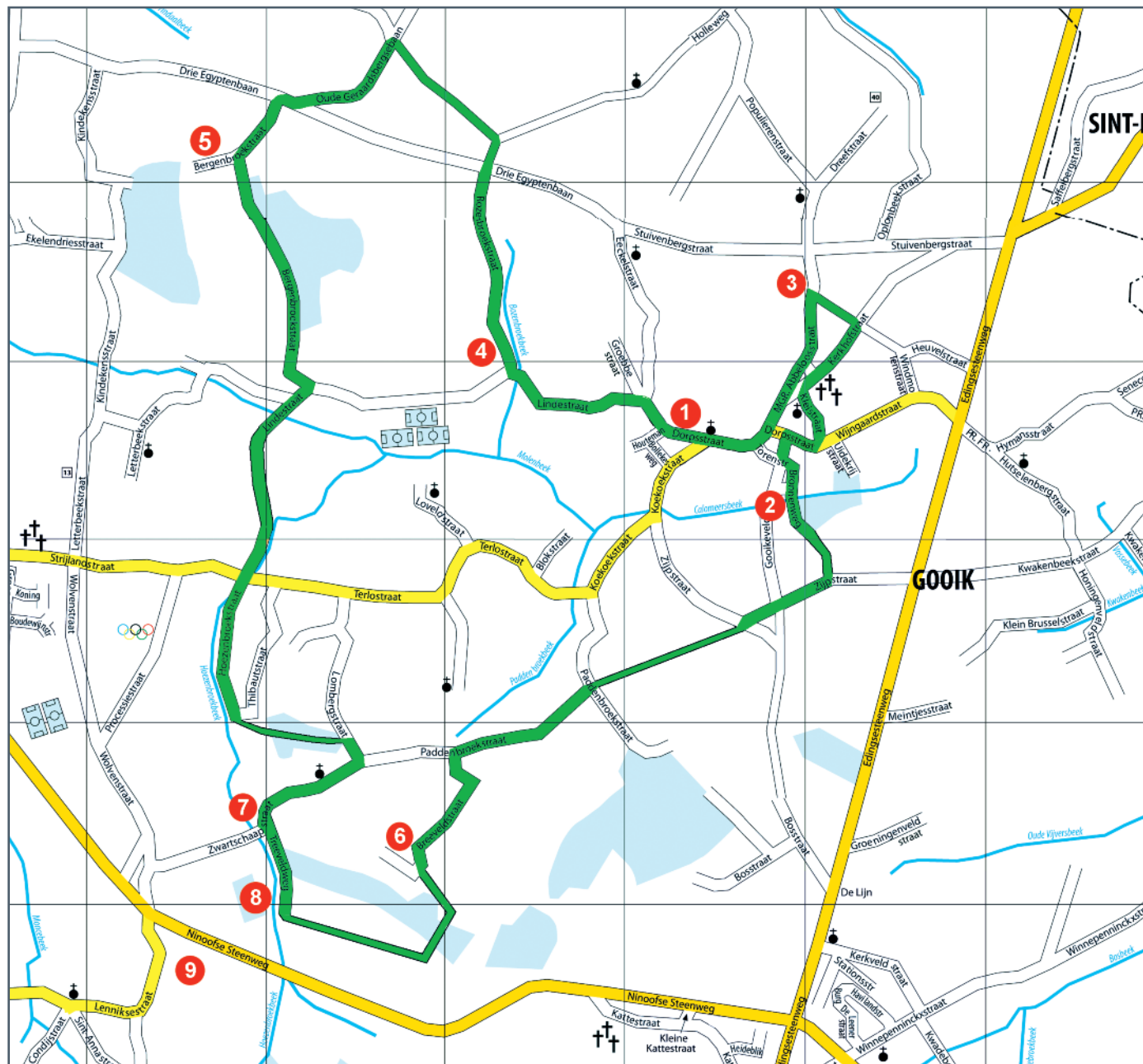
Dit is berg en dal. Een fatale fitometer. Hier helpt geen hartslagmeter. Willy Willy klauterde met zijn fiets hoger en hoger. Hier komt niemand. Het hol van Pluto. Hier schuilen de wezel en het hert. Verstopt achter grote populieren in het dal: een witte blokken doos met vijver.

Vol met iconografische vissen. Transparante vissen met doorschijnende lichaampjes vol kleur. De aarde in al zijn fragiliteit. Vol breekbare oorsprong. In de kilte van de zee de warmte van de kleur. De vissen vloeien weg in het water. Ze verleiden zichzelf met beweging. Ze zwemmen niet. Ze stollen. Ze stremmen. Ze worden poreuze beelden. Deze prachtige luchthappers verworden tot graat. Dank je wel mens.

Voor wie hier werkt, denkt, schrijft, schildert en leeft, dreigt de vervreemding.'

In de open vlakte jogde 'het meisje van glas' hem galant voorbij. Met in haar rechterhand een flesje water. Hij voelde meteen die vreemde kriebeling: hij was verliefd. 'Hé! Te stil?

KUNSTRUTE “Een blik op onze aarde”

**AANBEVOLEN
WANDELROUTE**

NELE GELDHOF

Treeveldweg 1

1755 Gooik

02/2677331

info@antoonsglas.be

spiegel-blik
tonnen-glas-spiegels 60cm x 90cm

In groep werken stimuleert en is een drijvende kracht.

Waarom ik deel neem?

Omdat ik van de natuur hou.

Een kunstroute geeft je wel iets meer.

Hetgeen onzichtbaar leek, openbaart zich in het spiegelbeeld van de dag. Een blik op aarde van wat men zich bewust moet worden en gaan beheersen.

Kijk! De aarde en de lucht gezien door een roze bril.

Bewustwording: alles in één voor het oog dat ziet.

Haar zoen is dodelijk. Ze snijdt je lippen, fileert je. En toch voelde hij de spanning. Ik wil haar strelen, mezelf kwetsen tot bloedens toe. Ze zag er erg leuk uit. Met volle vrouwelijke vorm. Willy Willy bekeek het meisje van glas als man. Hij wou met haar praten. Maar haar woorden braken voor ze betekenis kregen. Haar woorden krasten als mes. Ik wil naar haar luisteren. Maar uit haar mond klinkt geslijp, geschuur, geknars. Betekenisloos. Ze spreekt in scherven. In haar lichaam weerspiegelt zich de buitenwereld. Je kijkt door haar heen als water. Geometrisch, hoekig, met scherpe lijnen.

Willy Willy kwam dichterbij en merkte dat zijn beeld groter werd. Ik word belangrijker in haar glazen ogen. Ik groei. En toen vroeg hij of ze mee wou. Achterop. Hij streelde haar en voelde het snijdende antwoord. Het bloed druppelde uit de diepe wonde.

PATRICK JACQUEMIJNS

Breedveldstraat 6a
1755 Gooik
054/568445
jacquemijns.pat@gmail.com
www.patrickjacquemijns.be

Intimiteit van de Schoonheid
Acryl en Olieverf op doek H 100cm x B 90cm

Midden in het prachtige Gooikse landschap, tussen de velden en weiden, kan je een blik gaan werpen op de wereld die Patrick Jacquemijns creëert op canvas. Deze geschilderde wereld bestaat uit sierlijke vrouwenaakten, uitgewerkt in acryl, olieverf en pastel op doek.

De zoektocht van Patrick gaat uit naar het mooie, het sensuele, de spanning en het lijnenspel van het anonieme vrouwenlichaam. De gebruikte stijl, sterk figuratieve clair-obscur, benadrukt dit spel van vorm, lijn en beweging.

Je bent welkom om de schilderijen van Patrick te komen ontdekken in het kader van zijn woning en atelier.

Een virtueel voorsmaakje vind je op zijn website www.patrickjacquemijns.be.

Het meisje van glas reed met hem mee. Ze zat lekker warm achterop. Gesmolten glas. Ze klemde haar handen in zijn lende. 'Kom niet lager, schat. Dit doet al pijn!' Een verlaten landschap met blokken maïs, tarwe en gerst. Willy Willy stalde zijn fiets voorzichtig tegen de te grote metalen brievenbus. En gluurde gefascineerd door het raampje van het souterrain.

Martha. Gelijnde vrouwelijke vormen in ingetoomd pastel. Wulps als een kat en lief als een poes. Fragiel, breekbaar, met een overvloed aan vrucht.

Was hij nu echt verliefd? Of overviel hem iets anders?

In deze buurt is het warmer. Hier drogen kleuren sneller. Hangt het zout dicht op de huid.

Hier is meer licht. Ander licht. Licht dat zo echt is dat je twijfelt. Hier leven de mensen trager.

Kan niet anders. Hier plooiën vrouwelijke lichamen makkelijker open. Tonen hun binnenzijde. Hier klinken emoties luider. Als orgel. Hij gaf zijn vriendinnetje een glazen zoen.

EDDY NIELS

Zwartschaapstraat 34

1755 Gooik

054/567962

eddy.niels@belgacom.net

De aarde is de naam van de planeet waar wij leven. De aarde: onze wereld, ons dorp, onze tuin... We worden geboren op deze aarde, we hebben er lief, we geven er zin aan het bestaan en op een dag verdwijnen we weer, de aarde draait verder. Dank zij onze planeet kunnen we leven en kunnen we ons ontplooiën. Ondanks alles dringt de nietige mens zich op als heerser van de aarde en laat er diepe sporen na, zelfs onomkeerbare verminkingen. In het leven moeten we dikwijls afstand nemen (in de tijd, in de ruimte, mentaal) om beter te begrijpen en te oordelen. Voor dit artistieke project bekijk ik de wereld ook van op afstand, vanuit de hoogte. Van op de rug van een vogel zie ik prachtige land-

schappen, een dialoog tussen land en water, kleurensymfonieën... De werken voor deze tentoonstelling zijn eerder abstracties van landschappen. Door de onbewuste processen tijdens de creatie worden het ook mentale landschappen. Al wandelend/rijdend door het landschap krijgt de bezoeker een divers beeld van de reflectie en de artistieke neerslag van elke kunstenaar.

Stromen I
Acryl op doek 60 cm x70 cm

Een strakke gevel opgetrokken tegen een kringelend straatje. In het voortuintje een gestrande auto. Hier woont de essentie. De kern. Hier neemt de abstracte wetenschap het over. Het meisje van glas maakte diepe krassen in het ebben trappenhout. Waarom ging ze meteen naar boven? Kende ze de weg? Uiteindelijk woonde ze op een boogscheut van hier. Willy Willy volgde. Hij keek naar haar dikke, gespierde kuit. Een rijkdom. Op zolder een overweldigend kleurenspeel. Gekartelde vormen die elkaar grijpen in een gevecht van kleur. Zonder perspectief. Met een abstracte veralgemening. En door het raam: de zon, de lava. Die andere kleur die zich in bochten wringt. 'De schoonheid zit in de nieuwe ontmoeting. Het netwerk mens.' Deze plaats heeft iets mythisch! Een bedevaartsoord. Hier kom je bidden tegen het licht. Het uur van de hond. 'Ik wil hier weg!'

FONS VANDERGRAESEN

Mgr. Abbeloosstraat 22

1755 Gooik

0473855731

fons.vandergraesen@skynet.be

Ik wandel van kunstenaar naar kunstenaar, van werk naar werk, van leven naar leven. Ik verwonder mij, sla impressies op en deel ze met anderen. Ik reik ze aan, wil ze delen. In dialoog met andere creativiteit. Intieme gesprekken over de grenzen van het persoonlijke. Een mogelijke ontmoeting. Of net niet. Een gemiste kans. Ik werp een blik op de aarde. Op de mens op de aarde. De mens als epicentrum, als centrale middelpuntvliedende kern. De actieve mens. De contemplatieve mens. De mens in evenwicht met zichzelf. De zoekende, twijfelende en onzekere mens. De zelfbewuste, hautaine. De bevelende, gebiedende. De nederige onderdrukte. De bewegende mens, de gestolde, de volgzame, de gestrande, de vluchtende. Een zootje allegaer. Ik presenteer mijn werk in de binnen- en buitenruimte van mijn huis. De veranda als lichtbaak. Een groot glazen vlak vol reflectie en vervorming. Knus, comfortabel in de wintertuin. Het intieme werk in

aquarel, in sfeer en suggestie. De tuin als natuurlijke versterking. Een natuurlijk biotoop waar kunst antwoordt op de vragen van de omgeving. Het briesende paard, het blatende schaap, de krassende kraai, de kakelende kip, het ruisende blad, het zijpelende water, de verre lach, de lekkende traan, de knak, De verre lijnen van het landschap in bruin en groen. Kleurrijke Van Gogh-panels. Met in de ijle lucht strepen licht van doelloze vliegtuigen. Mijn werk als een spiegel, een reflectie van de omgeving, een persoonlijke interpretatie die vormt en vervormt. Met divers materiaal: acryl, olieverf, waterverf, zand, papier. De schilderijen worden beelden. Driedimensionaal. De figuren lijken bewegende maskers verstopt in de kleuren van de omgeving. Ze stoppen zich weg en doemen dan op als schimmen in de duisternis. Ze tonen zich naakt en kwetsbaar. Ze verrassen en trekken je mee in een nieuwe wereld van kleur en vorm.

De Toverberg
acryl op katoenen doek 65cm x 80cm

Op Toeike, achter de grot, wist Willy Willy het. Ik wil met jou op reis, Scherfje. In de streek waar de wind warmte waait. We trekken samen de bergen in. We zingen stapliederen. En achter de hoge bergen. De bergen zijn niet echt. Ze leven van kleur en licht. Ze zijn betoverd. Ze zijn transparant als water. En tegen de berg: het dorp. Als een blokkendoos vol kleur. En tussen de blokken de steegjes. Hoog uitgegraven als kathedralen. De stad met zijn dure pigmenten. Zijn rotsformaties in terra cotta en kobalt. Hier leven geen mensen maar slanke françaises die taal zingen in de melodie van een chanson. Willy Willy kreeg telefoon. Hij keek naar het nummer. De baron. Hij negeerde. Op deze toverberg denk je na. Als kluzenaar, sporter of monnik. Dicht bij God. 'Ik proef de kleur van dit geluid.' prevelde Willy Willy. Het meisje van glas begreep hem niet. Ze merkte het trage zuiderse ras met stijl.

LIEVE BELLEMANS

Rozenbroekstraat 2

1755 Gooik

lievebellemans2005@hotmail.com

Assemblage van keramiek met recyclage lampenkap (kringloop)

verlicht de aarde
43cm x diameter 13

Op zondag tijdens de wandelroute nodigen we jullie graag uit voor een rakudemonstratie in Rozenbroekstraat, 2. Verrassing inclusief voor wie op het juiste ogenblik een kijkje komt nemen.

Even verduidelijken:

Raku is een Japanse stooktechniek waar je meermaals plezier van hebt. Het creëren, het vuur, de spanning wanneer je het steengoed uit de oven haalt en het uiteindelijke resultaat wat altijd uniek is.

Het stookproces gebeurt in een zelfgemaakte oven die gerecycleerd is uit een olievat.

Wanneer het stookproces oploopt tot 1000 graden wordt de oven geopend en de werkstukken eruit

gehaald. Ze gloeien! Je hoort ze barsten wanneer ze de buitenlucht raken en op dat ogenblik worden ze in zagemeel geplaatst waar het vuur de mooie schakeringen bezorgt die eigen is aan raku.

Raku heeft iets poëtisch. Het betekent "Vreugde en geluk door..... toeval".

Het is mooi en zuiver.

Laat ons hetzelfde voor onze aarde behouden.

*'Ik wil jou verhaal schrijven, schatje. Je leren kennen als een sprookje. We moeten snel zijn!
Willy Willy stortte zich net als zij in de afdaling. Roekeloos zonder oog voor gevaar..
Scherfje kletterde als glas. 'Ik hou van die snijdende koelte rond mijn lijf!
Toen hij op het middaguur in het Rozenbroeck aankwam, lekte hij van het zweet. Op de binnenkoer van de vierkants-hoeve brandden de ovens. Warmte in het kwadraat. Hij hoorde het keramiek krakeleren. In raku. Net als aquarel onvoorspelbaar. En daardoor zo mooi. Zo onverwacht. In dansende reflectie. Geen durf zonder lef. Geen win zonder waag.
'Je moet voorzichtig zijn! Waarom zit je zo dicht in de lamp? Val niet in de afgrond van dit leven, schat! En je bent zo rustig!
Hij luisterde naar het knakken van de barsten en smaakte de rook van het zagemeel. De schors kwam tot leven. Een signaal. Een verlies.*

RITA CALLEBAUT

Stationsstraat 8

1755 Leerbeek

02/5321020

ritacallebaut@hotmail.be

Lieve en ik zijn twee keramisten die Gooik eigen zijn. Doen graag waar we ons goed bij voelen maar zijn ook gegrepen door wat er in deze wereld en op onze aarde gebeurt. Kunnen we door klei daar iets aan veranderen? Waarschijnlijk niet maar elke 5 seconden dat er iemand meer bij stilstaat wat er met onze aarde plaatsvindt zijn we een klein stapje verder en hopelijk kunnen we door kunst onszelf en anderen wakker schudden. Het lijkt moeilijk om het tij nog te keren, alleen moeten we nu starten! Zoveel is mogelijk met recycleerbaar materiaal, zoveel is mogelijk om de aandacht op een wereldprobleem te vestigen dat ons allemaal aangaat. Het stoort dat er niet duidelijker wordt

opgetreden. En met deze kleine bijdrage willen we daar een beetje aan helpen.

We hebben geen wonderen verricht maar zouden jullie graag laten kennis maken met onze ideeën en werkjes van keramiek en recyclage. We creëren een combinatie van klei, metaal, hout en textiel.

RANKE DAME
hout en keramiek H 90cm x B 40cm

'Jouw aders zijn als nerven. Ik besta dankzij je schaduw. Ik leef dankzij je licht. Ik loop dankzij je vezels. Met dank. Aan de glazen kristal. Dank kristal. De nacht maakt mij kleiner.

Ik rol mij op. In foetus. Ik kruip naar waar ik kom. Je houding ademt nieuw leven. Een vervlochten, verstrengeld, vergrendeld leven. Gevangen op de stoel. Een bekentenis. Scherfje voelde zich aangetrokken tot het ventje dat geen ventje was. Ze keek in een andere kleur naar hem. Ze kroop bij hem op schoot. Willy Willy liet gebeuren. Wat moet zijn, zal zijn!

'Je bent geen beeld. Je ontstaat. Je groeit vanuit je eigen lenden. Je duwt jezelf het leven in.

Vanuit je bekken, je lies. Je explodeert. Je opent je lichaam. Ik wil met je mee.' Scherfje kraste de woorden in het lichaam van het ventje dat geen ventje was. Willy Willy keek gelaten toe. En begreep. Hij mijmerde een lied als weemoed. Als breekbare draden spinrag.

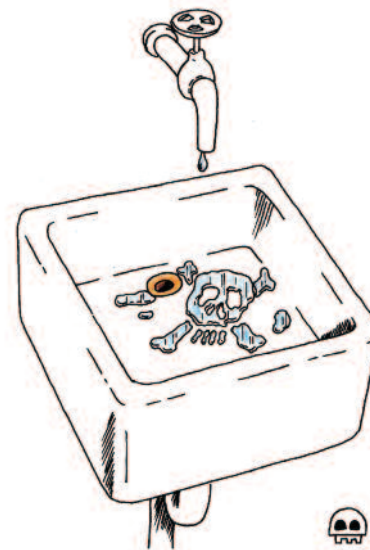
EMIEL DE BOLLE

Docent, Kunstatelier “Het Rozenbroek”

0477/291619

Emiel.debolle@gmail.com

Reeks pentekeningen over ons leefmilieu
Oost-Indische inkt op papier ingekleurd op PC DIN A4

Daar mijn leefomgeving mij, als kind zelfs, altijd geboeid heeft, heb ik steeds getracht respect op te brengen voor “Moeder Natuur”. Ik verplaats mij ook met gemotoriseerd vervoer, maar als zelfstandig ontwerper en tekenaar moet ik mobiel zijn, en kan ik nauwelijks van het openbaar vervoer gebruik maken.

Mijn eindwerk in 1970, toen ik afstudeerde aan het Belgisch Instituut voor Journalisten, betrof een uitgebreide reportage over de milieuverloedering, die zo’n 40 jaar geleden al problematisch begon te worden.

Verder heb ik als perscartoonist gedurende zo’n kleine 40 jaar regelmatig de veroorzakers van deze

problematiek geheeld. Als kunstenaar kan ik me niet “partij-politiek” engageren, want onze leefwereld is niet gebaat bij een partijkaart van om het even welke kleur.

Veel mensen vergeten dat zij mee verantwoordelijk zijn voor de “letterlijk vergiftigde erfenis” die ze hun nageslacht nalaten. En ik hoop dat deze kunstroute, al is het maar een heel klein beetje, een duw aan de kar geeft... maar dan wel in de goede richting.

Thuis tekende hij zijn ontmoeting met Scherfje als een herinnering in zijn dagboek. Met lijnen van herkenbaarheid. Tekenen is weglaten en selecteren. Is licht en schaduw in een puntje zuigen. Tekenen is suggereren. De lezer laten invullen met zijn eigen persoonlijk verhaal.

‘Scherfje, je bracht geluk. Ik drink jouw kleurrijke wolven. Ik teken je liefde met lijnen, niet met watervlekken. Ik teken je gestold en giftig verhaal. Een cartoon.’

Tekenen is kijken. Niet naar de vorm maar naar wat er niet is. Naar wat het zijn volledig maakt. Naar de waarheid achter de werkelijkheid. Of omgekeerd.

Willy Willy besefte. Het verhaal neemt het over. De kleuren worden woorden. De compositie wordt een fabel. De drager wordt een boek. Hij liep ontgoocheld weg uit het landschap waar koeien als witte rechthoeken lagen te grazen. Terug naar de baron?

Als herinnering aan 'het meisje van glas'

Beschilderingsproject vaten in de scholen van Gooik, Strijland, Oetingen en Kester

DE CAM

THUIS

ROZENBROEK